

Adoptieouders moeten hun kansen kennen

Tot die conclusie komen de Vlaamse CD&V-volksvertegenwoordigers **Tinne Rombouts**, Katrien Schryvers en Tom Dehaene. In voorbereiding van de staten-generaal over adoptie hebben de drie uitvoerige contacten gehad met al wie bij interlandelijke adoptie betrokken is. Daaruit distilleerden ze voorstellen om de procedure te verbeteren. Ze stellen een model voor in vier fasen.

Uitgangspunt is respect voor het 'Haags Verdrag': in eerste instantie moet het land in kwestie worden ondersteund in de uitbouw van een eigen opvangstructuur. Pas als op redelijke termijn geen verbetering kan worden verwacht voor het kind wordt adoptie mogelijk gemaakt.

Informatie

"De instroom moet worden afgestemd op het aanbod. Adoptieouders moeten weten hoe hun kansen liggen. Als men weet dat er 200 kindjes per jaar voor adoptie in aanmerking komen, moeten geen 800 gezinnen tot de procedure worden toegelaten", zegt Tom Dehaene. "Voor ons komt iedere kandidaat in aanmerking na een positief maatschappelijk onderzoek, tenzij het land van herkomst zelf voorwaarden oplegt voor kandidaat-adoptanten. Wij willen niet dat verwachtingen groeien die onmogelijk ingelost kunnen worden. Daarom opteren we voor een filter om te voorkomen dat mensen teleurgesteld worden. Een verplichte informatiesessie voor alle kandidaat-ouders moet de belangrijkste misvattingen uit de wereld helpen."

Onderzoek

Volgens **Tinne Rombouts** vertoont de wijze waarop het maatschappelijk onderzoek wordt gevoerd te grote verschillen. "Wij pleiten voor één verslagmodel en een functieprofiel van de onderzoeker. Dat moet de gelijkheid van behandeling waarborgen en voorkomen dat overtollige info in het verslag komt. Die info kan banaal lijken maar een grote invloed hebben bij de beoordeling van de aanvraag in het land van herkomst. Of een koppel een homoseksuele oom heeft, kan voor ons totaal onbelangrijk zijn, in sommige adoptielanden is dat voldoende om de aanvraag te weigeren of de kandidaat-ouders opnieuw aan een ondervraging te onderwerpen."

"Wij pleiten tevens voor een onafhankelijke beroepsprocedure. Een uitspraak tijdens het onderzoek kan fout worden geïnterpreteerd door de onderzoeker en leiden tot een negatieve beoordeling. De Vlaamse Commissie voor Adoptie moet instaan voor de objectiviteit van een nieuw onderzoek", aldus **Rombouts**. "Afgewezen ouders moeten in elk geval hun verslag kunnen inkijken en moeten toelichting krijgen bij die beslissing. Dat komt hard aan bij mensen met een grote kinderwens", onderstreept Katrien Schryvers.

Gespreide slagorde

Nu wordt in gespreide slagorde opgetreden. Zowel de overheid als de adoptiebureaus ontwikkelen hun eigen kanalen. Volgens het trio zou de verkenning van mogelijke kanalen best door de Vlaamse overheid worden gedaan. Eens een structuur op poten staat, kunnen de adoptiebureaus overnemen. Bovendien werken Vlaamse en Waalse diensten best samen. Zo wordt het netwerk met een beperkt budget toch gevoelig uitgebreid.

Nazorg

"Nu blijft de nazorg beperkt tot een opvolgingsbezoek door het adoptiebureau. Veel ouders ervaren dit als hoogst controlerend en stressvol. Vooral als ze nog een bijkomende adoptie overwegen. De eerste contactmaanden zijn cruciaal voor kind en ouders. Ze moeten de tijd krijgen om hun prille relatie in de beste omstandigheden te laten starten. Vandaar ons pleidooi om het opvolgingsbezoek geen maand na de adoptie te laten plaathebben. Eén maand is absoluut te weinig om het hechtingsproces tussen kind en ouders te evalueren. Een halfjaar zou zinvoller zijn", zegt Schryvers.

Ze stelt voor om voor dat bezoek Kind&Gezin in te schakelen, wat perfect zou aansluiten bij de taak van die organisatie om gezinnen met een nieuw kindje te begeleiden. "Om het hechtingsproces alle kansen te geven, moet het adoptieverlof gelijkgeschakeld worden met het bevallingsverlof van veertien weken."

"Het adoptieverlof zou moeten worden gelijkgeschakeld met het bevallingsverlof van veertien weken."